

SK

SK

SK

EURÓPSKA KOMISIA

Brusel, 18.11.2010
KOM(2010) 675 v konečnom znení

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

**o vykonávaní nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006
z 18. decembra 2006 o predkladaní štatistických údajov o vylod'ovaní produktov
rybolovu v členských štátoch**

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU A RADE

o vykonávaní nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 z 18. decembra 2006 o predkladaní štatistických údajov o vylod'ovaní produktov rybolovu v členských štátoch

1. ÚVOD (ROZSAH, OKOLNOSTI, VNÚTROŠTÁTNE PRÁVNE PREDPISY)

V zmysle podmienok článku 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1921/2006 o predkladaní štatistických údajov o vylod'ovaní produktov rybolovu v členských štátoch¹ (ďalej len „nariadenie o vylod'ovaní“): „Do 19. januára 2010 a potom každé tri roky predloží Komisia Európskemu parlamentu a Rade hodnotiacu správu o štatistických údajoch zostavených na základe tohto nariadenia, a najmä o ich relevantnosti a kvalite. Správa obsahuje aj analýzu nákladov a prínosov systému, ktorý sa použil na zber a spracovanie štatistických údajov a uvedie najlepšie postupy, prostredníctvom ktorých možno znížiť pracovné zaťaženie členských štátov a zvýšiť užitočnosť a kvalitu týchto štatistických údajov. V tejto správe sa dokumentuje pokrok, ktorý dosiahli členské štáty, kandidátske krajiny a krajiny EZVO spolu s Komisiou vzhľadom na ustanovenia uvedeného nariadenia.

V nariadení o vylod'ovaní sa vyžaduje predkladanie ročných údajov o hmotnosti a priemernej cene produktov rybolovu vylodených v členských štátoch európskymi plavidlami a plavidlami krajín EZVO. V porovnaní s predchádzajúcim nástrojom ide o zlepšenie v mnohých aspektoch. Vyžaduje si ďalšie podrobné informácie o produktoch a ich plánovanom použití a podrobné informácie o štátnej príslušnosti plavidla. Nariadením o vylod'ovaní sa takisto znižuje spravodajské zaťaženie pre členské štáty, keďže údaje sa vyžadujú na raz do roka a nie raz do mesiaca, a vyžadujú sa už len podrobné údaje o vylod'ovaní plavidiel štátov EÚ a EZVO.

Odvetvia rybného hospodárstva v členských štátoch sa v rámci Európskej únie výrazne odlišujú, pokiaľ ide o oblasti rybolovu, ulovené druhy a zloženie rybárskych flotíl (vrátane veľkosti plavidiel a spôsobov rybolovu). Metodiky použité pre zber údajov odrážajú túto rozmanitosť v tomto odvetví, preto je porovnanie situácie v jednotlivých členských štátoch náročné.

Väčšina údajov, ktoré sa vyžadujú pre správy o vylod'ovaní v zmysle nariadenia (ES) č. 1921/2006, sa zbiera hlavne v súlade s právnymi predpismi v oblasti kontroly rybolovu, najmä v súlade s nariadením Rady (EHS) č. 2847/93² (ďalej len „nariadenie o kontrole“). V uvedenom nariadení sa stanovuje povinnosť predkladať lodné denníky o rybolove, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji a doklady o prevzatí na účely monitorovania kvót a presadzovania právnych predpisov. V správe Európskeho dvora audítorov z roku 2007³ sa podčiarkli problémy súvisiace so spoľahlivosťou a úplnosťou údajov. Ako odpoveď na

¹ Ú. v. EÚ L 403, 30.12.2006, s. 1.

² Nariadenie Rady (EHS) č. 2847/93 z 12. októbra 1993, ktorým sa zriaďuje kontrolný systém spoločnej politiky rybolovu. Ú. v. ES L 261, 20.10.1993, s. 1.

³ Osobitná správa č. 7/2007 o systémoch kontrol, inšpekcií a sankcií týkajúcich sa pravidiel zachovania zdrojov rybného hospodárstva Spoločenstva.

uvedenú správu bolo 20. novembra 2009 prijaté nové nariadenie o kontrole⁴. Obsahuje obsiahlejšie ustanovenie, podľa ktorého majú kapitáni predkladať elektronické údaje, členské štáty vykonávať automatizovanú krížovú kontrolu a prísnejšie pravidlá uvádzania rýb na trh. Implementácia mnohých nových ustanovení uvedených v nariadeniach si bude vyžadovať určitý čas, hoci mnohé členské štáty už oznamujú, že vo svojich systémoch vykonali požadované zmeny.

2. ROZSAH A OBSAH

2.1. Zber údajov

Rozmanitý geografický charakter jednotlivých členských štátov, ako aj odlišná štruktúra ich odvetví, majú silný vplyv na spôsob zberu údajov. Napríklad Írsko a Spojené kráľovstvo, ktoré majú relatívne dlhé pobrežné pásma a mnohé potenciálne prístavy na vylodžovanie, sa opierajú o decentralizovaný zber údajov prostredníctvom svojich príslušných inšpektorátov rybného hospodárstva. Údaje sa zaznamenávajú v prístavných úradoch a vkladajú do centrálnej databázy. Naopak, v Dánsku je zber údajov viac centralizovaný. Niektoré členské štáty vrátane Spojeného kráľovstva, Nemecka a Španielska takisto uvádzajú, že najskôr údaje zbierajú a následne ich roztriedujú regionálne a decentralizované správy.

Od subjektov oprávnených uvádzať ryby na trh sa vyžaduje⁵, aby príslušným orgánom, na území ktorých sa produkty prvý raz uviedli na trh, predkladali záznamy o predaji. Mnohé členské štáty osobitne informovali o kontrolách prvého predaja, ktoré zaviedli. Medzi tieto štáty patrí Dánsko a takisto Spojené kráľovstvo, ktoré majú od roku 2005 zavedený systém na registráciu oprávnených nákupcov a predajcov a na stanovenie autorizovaných trhov. V prípade druhov, na ktoré sa nevzťahujú kvóty, informácie o cenách poskytujú veľkoobchodníci, pričom týmto spôsobom je pokrytých 50 % vylodení, na ktoré sa nevzťahujú kvóty. Niektoré členské štáty, napr. Belgicko, povoľujú predaj niektorých rýb priamo verejnosti za kontrolovaných okolností. Iné krajiny uvádzajú uplatňovanie prahu hmotnosti napr. pri predaji produktov s hmotnosťou do 50 kg. V prípade Belgicka sa podrobnosti o takomto predaji stále zaznamenávajú na aukcii v Oostende. V iných prípadoch sa predaj odhaduje.

V nariadení Rady (ES) č. 1966/2006⁶ sa od členských štátov ďalej vyžaduje, aby registrovali tie subjekty, ktoré sú zodpovedné za prvý predaj produktov rybolovu, ako aj tie, ktorých ročný obrat presahuje 400 000 EUR (200 000 EUR v zmysle nového nariadenia o kontrole) na účely odosielania elektronických záznamov o predaji a dokladov o prevzatí vnútroštátnym orgánom. V uvedenom nariadení sa vyžaduje aj zriadenie elektronického strediska pre záznamy o predaji. V prípade takýchto stredísk vedie elektronické predkladanie údajov k rýchlejšiemu zberu údajov a poskytované údaje sú presnejšie. Členské štáty uvádzajú, že miera obsiahnutia vylodení prostredníctvom elektronických kanálov je odlišná. V Dánsku sa

⁴ Nariadenie Rady (ES) č. 1224/2009 z 20. novembra 2009, ktorým sa zriaďuje systém kontroly Spoločenstva na zabezpečenie dodržiavania pravidiel spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva a ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008, (ES) č. 1342/2008 a ktorým sa zrušujú nariadenia (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006. Ú. v. EÚ L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁵ Článok 9 nariadenia Rady (EHS) č. 2847/93.

⁶ Nariadenie Rady (ES) č. 1966/2006 z 21. decembra 2006 o elektronickom zaznamenávaní a vykazovaní rybolovných činností a o prostriedkoch diaľkového snímání. Ú. v. EÚ L 409, 30.12.2006, s. 1.

napríklad väčšina vylovení nahlasuje elektronicky a v prípade niektorých druhov sa takmer celý rozsah údajov poskytuje len elektronicky.

2.2. Zdroje údajov

Najdôležitejšie administratívne zdroje údajov o úlovkoch a vylodeniach sú lodné denníky, záznamy o predaji a vyhlásenia o vylodení. Od kapitánov plavidiel s celkovou dĺžkou viac ako 10 m sa v nariadení (EHS) č. 2847/1993 vyžaduje, aby viedli lodný denník svojich operácií (s výnimkou tých plavidiel, ktoré sa nenachádzajú v prístave menej ako 24 hodín). V nariadení (EHS) č. 2847/93 sa od kapitánov takisto vyžaduje, aby príslušným orgánom do 48 hodín po vylodení predložili vyhlásenie o vylodení. Lodné denníky majú štandardný formát EÚ, ktorý sa v niektorých prípadoch (napr. vo Fínsku) prispôsobuje charakteru daného odvetvia. Lodné denníky sú prostriedkom na zaznamenávanie údajov počas operácií a vyžadujú si len odhad živej hmotnosti úlovku. Najlepšie sa dajú využiť pri rozdeľovaní úlovkov do rybolovných oblastí, pri prepočítavaní rybolovného úsilia a krížovej kontrole.

Presnejšie informácie sa predkladajú prostredníctvom vyhlásení o vylodení, ktoré sa robia na konci každého rybolovu a v ktorých sa zaznamenáva množstvo každého druhu (často ide len o druhy, na ktoré sa vzťahujú kvóty úlovkov alebo iné európske právne predpisy) vo forme jeho hmotnosti. Záznamy o predaji sa predkladajú orgánom zodpovedným za prvé uvedenie rýb na trh (či už zástupcovi vlastníka plavidla alebo aukčným úradom). Zahŕňajú informácie o množstve každého vylodeného druhu, formu, v akej sa predkladajú, a hodnotu každého produktu spolu s informáciami o plavidle, ktoré vylodenie uskutočnilo. Tieto informácie sa môžu opäť obmedzovať na druhy podliehajúce kvótam, hoci niektoré členské štáty, napríklad Nemecko, uvádzajú, že záznamy o predaji obsahujú údaje o všetkých druhoch v plnom rozsahu.

Väčšina členských štátov uviedla, že používa alternatívne alebo doplnkové zdroje údajov o pobrežných flotilách, väčšinou v prípade plavidiel s dĺžkou do 10 m (vo Švédsku 8 m a v Estónsku 12 m). Vo Fínsku sa napríklad od kapitánov plavidiel s dĺžkou do 10 m vyžaduje, aby viedli mesačné lodné denníky svojich činností a v Dánsku môžu byť oslobodení od povinnosti viesť lodné denníky za predpokladu, že predložili podpísané „vyhlásenie o rybolovnej oblasti“ a o tom, že rybolov prebieha v súlade s týmto vyhlásením. V Spojenom kráľovstve sa činnosti súvisiace s lovom vodných schránkovcov a kôrovcov zaznamenávajú pomocou mesačných lodných denníkov, ktorých vyplnenie je podmienkou pre nadobudnutie povolenia na lov. Dánsko zasa uplatňuje výberové zisťovanie na účely odhadu vedľajších úlovkov v rámci svojho rozsiahleho priemyselného rybolovu.

V krajinách, ktoré lovia v Stredozemnom a Čiernom mori, kde pobrežný rybolov predstavuje pomerne veľkú časť rybolovných činností, sa vo väčšej miere využívajú štatistické sčítania a zisťovania. V Grécku a Taliansku sa takmer výlučne využívajú zdroje štatistických údajov, zatiaľ čo iné štáty v Stredomorí sa vo väčšej miere opierajú o administratívne zdroje. Francúzske operácie v Stredomorí sa monitorujú prostredníctvom zisťovania, zatiaľ čo pri operáciách v severovýchodnom Atlantiku sa využívajú administratívne zdroje. V Taliansku, kde sú hlavným zdrojom údajov štatistické zisťovania, sa o tuniakovi modroplutvom poskytuje prostredníctvom lodných denníkov poskytuje len malý rozsah informácií. Miesto, v ktorom prebiehajú uvedené činnosti, nie je jediným ukazovateľom, či sa použijú administratívne informácie alebo informácie získané zo zisťovaní. Prípady malých stredomorských ostrovných štátov, Malty a Cypru sú viac podobné situáciám v krajinách, ktorých flotily lovia v Atlantickom oceáne a ktorých zdroje administratívnych údajov sa

používajú v prípade flotily s dĺžkou plavidiel nad 10 m a výberové zisťovania na zbieranie údajov o pobrežných flotilách s dĺžkou plavidiel do 10 m.

Niektoré členské štáty vrátane Slovinska uvádzajú, že sú stále v procese organizácie svojich pravidiel a postupov týkajúcich sa miesta prvého predaja a používania záznamov o predaji a vyhlásení o vylodení na účely zberu údajov.

2.3. Systémy zberu údajov v členských štátoch a krajinách EZVO

Belgicko – belgické plavidlá lovia len v severovýchodnom Atlantiku (oblasť 27) väčšinou v Severnom mori (IVb a IVc) a východnej časti Lamanšského prielivu (VIIId). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji). Prvý predaj musí prebehnúť prostredníctvom troch hlavných aukcií (Zeebrugge, Oostende a Nieuwpoort) s výnimkou malých plavidiel, ktoré môžu v Oostende predávať ryby priamo verejnosti. Záznamy o predaji sa v deň vylodenia predkladajú Úradu pre morský rybolov (Dienst Zeevisserij).

Bulharsko – bulharské plavidlá lovia v Stredozemnom a Čiernom mori (oblasť 37), a hlavne v podoblasti 37.4.2. Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji) a predkladajú sa Národnej agentúre rybného hospodárstva a akvakultúry (National Agency of Fisheries and Aquaculture, NAFA). NAFA vyžaduje zasielanie záznamov o predaji z prvého predaja do 48 hodín po vylodení. Elektronické zasielanie záznamov o predaji sa plánuje v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva.

Dánsko – zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji) a údaje zbiera centrálné Dánske riaditeľstvo rybného hospodárstva (Danish Directorate of Fisheries, DDF). Prvý predaj rýb sa nekomerčným rybárom v Dánsku zakazuje a všetci priami nákupcovia musia byť registrovaní na DDF a musia uvedenému úradu predkladať záznamy o predaji v elektronickej alebo papierovej forme. Približne 90 percent záznamov o predaji úrad dostáva v elektronickej forme.

Nemecko – nemecké plavidlá lovia v severovýchodnom Atlantiku, severozápadnom Atlantiku, v stredovýchodnom Atlantiku a v juhovýchodnom Pacifiku (oblasti 27, 21, 34 a 87). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji). Tieto zdroje sa predkladajú Federálnej agentúre pre poľnohospodárstvo a potraviny (Federal Agency for Agriculture and Food) prostredníctvom organizácií výrobcov a úradov jednotlivých spolkových krajín.

Estónsko – estónske plavidlá lovia v severozápadnom Atlantiku (oblasť 21) a v severovýchodnom Atlantiku (27 – Baltské more) a 05 (vnútrozemské vody). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení, záznamy o predaji a doklady o prekládke a preprave). Plavidlá s celkovou dĺžkou do 12 m prekladajú lodný denník „pobrežného rybolovu“ v súlade s estónskymi právnymi predpismi. V prípade predkladania údajov v elektronickej forme Estónsko vyžaduje dvakrát do mesiaca papierové kópie dokumentácie. Od prvých nákupcov rýb sa vyžaduje, aby orgánom (Ministerstvo poľnohospodárstva pre komerčný rybolov, Ministry of Agriculture for commercial fishing) elektronicky predložili záznamy o predaji a pre túto možnosť sa rozhodlo niekoľko súkromných spoločností.

Írsko – írske plavidlá lovia v severovýchodnom Atlantiku (oblasť 27). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení, záznamy o predaji a dokumenty od lovcov vodných schránkovcov a kôrovcov). Údaje zbiera v prístavoch Írsky úrad pre ochranu

morského rybolovu (Irish Sea Fisheries Protection Authority). Írsko uvádza, že v jeho systémoch zberu údajov dochádza k významným zmenám, na základe ktorých sa má umožniť elektronický zber údajov podľa právnych predpisov Európskej únie.

Grécko – grécke plavidlá lovia v severovýchodnom Atlantiku, stredovýchodnom Atlantiku a v Stredozemnom mori (oblasti 27, 34 a 37) a informácie zaznamenávajú formou štatistických zisťovaní. V prípade „zámorského“ rybolovu sa uplatňuje sčítanie a na rybolov v oblasti 37 (na „otvorenom mori“) a pobrežný rybolov sa uplatňuje výberové zisťovanie. Zisťovania vykonáva Národný štatistický úrad Grécka (National Statistical Service of Greece). Grécko uskutočňuje úplné sčítanie plavidiel loviacich pod gréckou vlajkou v rámci „zámorského rybolovu“. V prípade rybolovu na otvorenom mori a popri pobreží je chyba v dôsledku chýbajúcej odpovede vysoká (50 percent) a na výpočet odchýlky sa používa technika výberu vzorky.

Španielsko – Španielsko má rozsiahle a rôznorodé odvetvie rybného hospodárstva a za predkladanie údajov a ich kvalitu sú zodpovedné rôzne agentúry. Údaje najskôr zbierajú regionálne orgány a následne sa zbierajú centrálné. Na účely zhromažďovania údajov o vylodení bolo uvedených sedem rôznych zdrojov administratívnych údajov vrátane denníkov, záznamov o predaji, vyhlásení o preprave, vyhlásení o vylodení a informácií od organizácií producentov rýb (Fish Producer Organisations). Tieto rôzne zdroje sú zahrnuté do databázy úlovkov aj vylodení. Pokrytie vylodení z týchto zdrojov sa pokladá za úplné.

Francúzsko – primárnu zodpovednosť za predkladanie údajov a ich kvalitu nesie úrad pre rybolov a akvakultúru (BSPA), ktorý je súčasťou Ministerstva pre potraviny, poľnohospodárstvo a rybné hospodárstvo (Ministry of Food, agriculture and Fisheries, MAAP). Údaje o dôležitom rybolove tropického tuniaka predkladá Inštitút pre výskum a vývoj, Riaditeľstvu pre morský rybolov a akvakultúru (Direction des Pêches Maritimes et de l'Aquaculture, DPMA). Francúzske plavidlá vyvíjajú činnosť najmä v severovýchodnom Atlantiku, Stredozemnom mori a Indickom oceáne. Dobré pokrytie rybolovných činností v Atlantiku sa získava z administratívnych zdrojov (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji). V prípade oblastí, kde sú administratívne údaje menej spoľahlivé, najmä v prípade Stredozemného mora, sa tieto zdroje dopĺňajú výberovým zisťovaním. Francúzsko uskutočnilo veľké investície do modernizácie a zlepšenia svojho systému zberu údajov týkajúcich sa rybolovu.

Taliansko – Taliansko loví v Stredozemnom mori, v stredovýchodnom Atlantiku a v západnom Indickom oceáne (oblasti 37, 34 a 51). Pre oblasť 37 uplatňuje výberové zisťovanie a pre ostatné oblasti sčítanie. Lodné denníky sa používajú len na zbieranie údajov o úlovkoch tuniaka modroplutvého a ich zber vykonáva Ministerstvo poľnohospodárstva, potravín a politik v oblasti lesného hospodárstva (Ministry of Agriculture, Food and Forestry Policies). Údaje z oblastí 34 a 51 zbiera NSI a ISTAT a údaje z oblasti 37 zbiera IREPA. Úlohou ISTAT je koordinovať podávanie správ Eurostatu. Taliansko má veľa malých plavidiel (s celkovou dĺžkou menej ako 12 m). Približne 99 percent plavidiel vyvíja činnosti v pobrežných vodách okolo talianskeho polostrova. Asi dve tretiny z nich sú malé pasívne zariadenia⁷. Zber údajov sa vykonáva mnohorozmerným výberovým zisťovaním na

⁷ Rybárske zariadenia sa bežne rozdeľujú do dvoch hlavných kategórií: pasívne a aktívne. Táto klasifikácia sa zakladá na relatívnom správaní cieľových druhov a na rybárskych zariadeniach. V prípade pasívnych zariadení je lovenie rýb vo všeobecnosti založené na pohybe cieľových druhov k uvedeným zariadeniam (napr. pasce), zatiaľ čo lovenie pomocou aktívnych zariadení sa vo všeobecnosti zakladá na cieľovom love cieľových druhov (napr. vlečné siete, dredže).

základe populácie rozdelenej podľa oblastí, veľkosti plavidla a použitého zariadenia. Metodikou zisťovania sa výberové chyby obmedzujú na 3,5 - percentnú toleranciu. Rozpoznávajú sa takisto chyby v dôsledku chýbajúcej odpovede, ktoré sa riešia pomocou výberu vzoriek. Niekoľko plavidiel (približne 20) loviacich v oblastiach 34 a 51 vyplňa dotazník.

Cyprus – administratívne údaje (lodné denníky) zbiera Inšpektorát rybolovu (Fisheries Inspectorate) v prípade plavidiel s celkovou dĺžkou 10 m a viac. Vykonávajú sa mesačné doplnkové zisťovania týkajúce sa flotily loviacej vlečnými sieťami na lov pri dne, ako aj výberové zisťovanie pobrežnej rybolovnej flotily (plavidlá s celkovou dĺžkou do 10 m). Ide o zisťovanie na základe náhodného výberu a pokrýva 15 – 20 percent sektora. Od subjektov, ktoré sú predmetom zisťovania, sa vyžaduje, aby denne vyplňali správy o úlovku/vylodení. Zber údajov o rybolove a zhromažďovanie správ je úlohou Odboru rybolovu a morského výskumu Ministerstva poľnohospodárstva, prírodných zdrojov a životného prostredia (Department of Fisheries and Marine Research of the Ministry of Agriculture, Natural Resources and Environment).

Lotyšsko – lotyšské plavidlá vyvíjajú činnosť v Atlantickom oceáne (oblasti 27, 21 a 34). Primárnu zodpovednosť za zasielanie údajov nesie Odbor rybného hospodárstva Ministerstva poľnohospodárstva (Department of Fisheries of the Ministry of Agriculture), no za zber údajov sú zodpovedné iné agentúry vrátane Správy morských a vnútrozemských vôd Ministerstva životného prostredia (Marine and Inland Waters Administration of the Ministry of the Environment) a Lotyšskej agentúry pre zdroje rýb Ministerstva poľnohospodárstva (Latvian Fish Resources Agency of the Ministry of Agriculture). Zdroje údajov sú administratívne: lodné denníky, záznamy o predaji a vyhlásenia o vylodení. Lotyšsko vyžaduje centrálnu registráciu a ročné osvedčovanie nákupcov rýb. Od nákupcov rýb sa vyžaduje, aby predložili záznamy o predaji v elektronickej (a následne v papierovej) forme do 48 hodín od uskutočnenia predaja.

Litva – Litva loví v severovýchodnom a severozápadnom Atlantiku, v stredovýchodnom Atlantiku a v južnom Pacifiku. Za zber údajov a ich spracovanie zodpovedá Odbor rybného hospodárstva Ministerstva poľnohospodárstva (The Fisheries Department of the Ministry of Agriculture). Primárnymi zdrojmi údajov sú lodné denníky a vyhlásenia o vylodení. Litva uvádza, že zaviedla integrovaný automatizovaný systém spracovania a validácie údajov o úlovkoch a vylodeniach.

Malta – za zber údajov zodpovedá Maltské stredisko pre rybolovné vedy v rámci Ministerstva zdrojov a vidieckych záležitostí (The Malta Centre for Fisheries Sciences within the Ministry of for Resources and Rural Affairs) a tieto údaje zasiela Národný štatistický úrad, Štatistické oddelenie pre oblasť poľnohospodárstva a rybolovu (National Statistical Office, Agricultural and Fisheries Statistics Unit) Eurostatu. Maltské plavidlá vyvíjajú činnosti v Stredozemnom mori (oblasť 37, podoblasť 15). Malta používa v prípade flotily s dĺžkou nad 10 m ako zdroje údajov lodné denníky a záznamy o predaji. Stratifikované výberové zisťovanie prebieha v šiestich prístavoch na ostrovoch Gozo a Malta. Veľkosť vzorky je stanovená tak, aby sa odhadlo celkové rybolovné úsilie s 95-percentnou úrovňou spoľahlivosti.

Holandsko – holandské plavidlá lovia v severovýchodnom a stredovýchodnom Atlantiku a v juhovýchodnom Pacifiku (oblasti 27, 34 a 87). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení, doklady o prekládke a preprave a záznamy o predaji). Údaje zbiera Ministerstvo poľnohospodárstva, ochrany prírody a kvality potravín (Ministerie van

Landbouw, Natuurbeheer en Voedsekwaliteit) a Eurostatu ich zasiela Centrálny štatistický úrad. Holandsko uplatňuje pravidlá, ktoré sa vzťahujú na predaj rýb na autorizovaných odbytových prostredníctvom organizácií výrobcov. Záznamy o predaji v elektronickej forme sa zasielajú do 48 hodín od predaja.

Poľsko – ako hlavné zdroje informácií sa uvádzajú lodné denníky a záznamy o predaji. Zodpovednosť za zber údajov a ich zasielanie nesie Odbor rybného hospodárstva Ministerstva poľnohospodárstva a rozvoja vidieka (Fisheries Department of the Ministry of Agriculture and Rural Development).

Portugalsko – za predkladanie štatistických údajov Eurostatu je zodpovedné Portugalské generálne riaditeľstvo pre rybolov a akvakultúru (Directorate General for Fisheries and Aquaculture). Portugalsko má rozsiahlu a rôznorodú národnú flotilu s rôznymi charakteristickými vlastnosťami v rôznych zónach rybolovu. Flotilu tvoria prevažne malé drevené člny s otvorenou strechou, ktoré vykonávajú pobrežný drobný rybolov. Najdôležitejšie oblasti sú v severovýchodnom a severozápadnom Atlantiku a v stredovýchodnom Atlantiku. V Atlantiku a Indickom oceáne je dôležitý aj rybolov na dlhé šnúry zameraný na mečiara veľkého (ako aj na žraloka modrého v Indickom oceáne). Údaje sa väčšinou získavajú z denníkov, vyhlásení o vylodení a záznamov o predaji. Čerstvé alebo chladené ryby sa musia predávať prostredníctvom regulovaných trhov a informácie o záznamoch o predaji na uvedených trhoch sú úplné. V prípade rýb spracúvaných na mori sa priemerné ceny získavajú z vyhlásení o vylodení.

Rumunsko – Rumunsko je činné vo výhradnej hospodárskej zóne Čierneho mora (oblasť 37). Zdroje údajov sú administratívne (lodné denníky, záznamy o predaji a preprave). Doklady zbierajú regionálni inšpektori Národnej agentúry pre rybolov a akvakultúru (National Agency of Fisheries and Aquaculture, NAFA). NAFA údaje zhromažďuje, triedi a zasiela Eurostatu.

Slovinsko – zodpovednosť za zber údajov a ich predkladanie nesie Ministerstvo poľnohospodárstva, rybolovu a potravín (Ministry of Agriculture, Fisheries and Food), Inštitút pre výskum rybolovu v Slovinsku (the Fisheries Research Institute of Slovenia) a Štatistický úrad Slovinskej republiky (Statistical Office of the Republic of Slovenia). Slovinská flotila loví v loviskách severnej časti Jadranského mora (oblasť 37). Zdroje údajov o objemoch sú administratívne (lodné denníky). Všetky plavidlá musia viesť lodné denníky, aby informácie o úlovkoch flotily boli úplné s výnimkou vylodovania malých množstiev rýb (menej ako 50 kg), ktoré sa v súčasnosti nezaznamenávajú. Vyvíjajú sa systémy na reguláciu miest prvého predaja a na zber informácií zo záznamov o predaji. Informácie o cenách sa zbierajú pomocou mesačných štatistických zisťovaní podnikov, ktoré, pokiaľ ide o množstvo, pokrývajú 50 % celkových vylodení.

Fínsko – hlavnú zodpovednosť za zber údajov o rybolove, ich predkladanie a kvalitu nesie Fínsky inštitút pre výskum zveri a rybolovu (Finnish Game and Fisheries Research Institute). Registre vedie Ministerstvo poľnohospodárstva a lesného hospodárstva (Ministry of Agriculture and Forestry). Fínske plavidlá lovia len v Baltskom mori. Zdroje údajov v prípade plavidiel s dĺžkou nad 10 m zahŕňajú upravenú verziu lodného denníka EÚ. Zaznamenávajú aj podrobné informácie o prekládkach, o nákupoch rýb a o odpadoch. Na zaznamenávanie činností flotily s dĺžkou do 10 m sa každý mesiac používajú formuláre na pobrežný rybolov (s výnimkou lososov, pre ktoré sa používa odlišný formulár). Priamy predaj druhov, na ktoré sa vzťahujú kvóty, je regulovaný, pričom platí povinnosť nahlásenia do 48 hodín od vylodenia. Informácie o predaji druhov, na ktoré sa nevzťahujú kvóty, sú doplnené zisťovaním najväčších spoločností v oblasti veľkoobchodu s rybami.

Švédsko – zodpovednosť za zber údajov a ich predkladanie nesie Švédska rada pre rybolov (Swedish Board of Fisheries). Zdroje údajov sú administratívne a patria medzi ne lodné denníky, záznamy o predaji, vyhlásenia o vylodení a v prípade pobrežnej flotily mesačné (alebo aj denné) lodné denníky. Záznamy o predaji sa zbierajú centrálné, a to buď v elektronickej alebo papierovej forme, a pobrežní rybári majú možnosť predložiť lodné denníky elektronicke cez bezpečné webové rozhranie.

Spojené kráľovstvo – najdôležitejšie sú úlovky zo severovýchodného Atlantiku (oblasť 27). Spojené kráľovstvo má veľkú pobrežnú flotilu, ktorá sa zameriava najmä na druhy, na ktoré sa nevzťahujú kvóty, no aj druhy, na ktoré sa vzťahujú kvóty, tvoria významnú časť rybolovu. Spojené kráľovstvo prevádzkuje aj malú flotilu vo vzdialených vodách registrovanú v Spojenom kráľovstve, ktorá má však základňu v zahraničí a tam aj vyvíja rybolovné činnosti. Za zber údajov sú zodpovedné inšpektoráty rybného hospodárstva Anglicka, Škótska, Walesu a Severného Írska. Tieto údaje zhromažďuje a Eurostatu zasiela Agentúra pre námorníctvo a rybolov Ministerstva potravín, životného prostredia a záležitostí týkajúcich sa vidieka (Department for Environment, Food and Rural Affairs, DEFRA). V prípade flotily s plavidlami s dĺžkou nad 10 m sú zdroje údajov administratívne (lodné denníky, záznamy o predaji a vyhlásenia o vylodení). V prípade flotily s dĺžkou do 10 m sa lodné denníky a vyhlásenia o vylodení predkladajú dobrovoľne, no v zmysle predpisov týkajúcich sa prvého predaja rýb sa vyžadujú záznamy o predaji. Uvedené zdroje poskytujú úplné sčítanie väčšiny rybolovných činností. Lodné denníky o činnostiach poskytujú dodatočné informácie o vodných schránkovcoch a kôrovcoch a ich vypracovanie je podmienkou na udelenie povolenia loviť uvedené druhy.

Island – islandské plavidlá lovia najmä vo vodách severovýchodného Atlantiku, ale v menšej miere aj v severozápadnom a južnom Atlantiku. Pokiaľ ide o členské štáty EÚ, v metodike zhromažďovania štatistík o úlovkoch a vylodeniach nie sú podstatné rozdiely. Údaje sa získavajú z denníkov. Island takisto prísne reguluje svoj prvý predaj rýb a všetky vylodenia musia prebehnúť v určených prístavoch a hmotnosť sa musí merať použitím certifikovaných váh. Od nákupcov, ako aj spracovateľov rýb sa vyžaduje, aby predkladali správy. Zber údajov je úlohou Islandského riaditeľstva rybného hospodárstva (Icelandic Directorate of Fisheries), ktoré je spolu s Islandským štatistickým úradom (Statistics Iceland) zodpovedné za ich zasielanie Eurostatu. Zatiaľ čo zdroje údajov sú pre obe organizácie rovnaké, rozdiely sa môžu objaviť vtedy, ak riaditeľstvo rybného hospodárstva predkladá údaje priamo, keďže tieto údaje získava zo živej databázy, ktorá podlieha revízií.

Nórsko – nórske plavidlá lovia v severovýchodnom Atlantiku (oblasť 27), severozápadnom Atlantiku (oblasť 21) a v Severnom ľadovom oceáne (oblasť 48). Za zber údajov o rybolove zodpovedá Nórske riaditeľstvo rybného hospodárstva. Zdroje údajov sú administratívne a zahŕňajú lodné denníky o úlovkoch, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji. Údaje z denníkov, ktoré sa zaznamenávajú na Riaditeľstve rybného hospodárstva, zahŕňajú najmä záznamy z plavidiel s vlečnými sieťami vrátane plavidiel činných mimo oblasti ICES. Údaje zo záznamov o vylodení a predaji zbiera šesť rôznych organizácií predajcov, ktoré ich v elektronickej forme pravidelne zasielajú Riaditeľstvu rybného hospodárstva. Podľa nórskeho zákona majú organizácie predajcov rýb výlučné právo na všetok priamy predaj nórskeho rybného. Záznam o predaji zahŕňa údaje o domácich vylodeniach, ako aj o vylodeniach nórskeho plavidiel v zahraničných prístavoch a vylodeniach zahraničných plavidiel v Nórsku. Na základe požiadaviek nórskeho právneho predpisu každý záznam o predaji zahŕňa informácie o druhu, type produktu, oblasti rybolovu, množstve a hodnote atď. Na štatistické účely sa poskytujú ďalšie informácie, ako je napr. stav uvedených produktov.

2.4. Kvalita údajov

Metodiky zberu informácií na účely presadzovania právnych predpisov a kontrolu a na štatistické účely sú v členských štátoch vo veľkej miere konzistentné. Spôľahlivosť štatistiky závisí od správnosti a presnosti dokumentácie poskytnutej rybármi a od kontrol kvality vykonaných orgánmi členských štátov.

Členské štáty používajú rôzne mechanizmy na monitorovanie rybolovných činností vrátane pozorovania z lietadiel, plavidiel na ochranu rybolovu, monitorovania pomocou satelitov (pre plavidlá s celkovou dĺžkou do 15 metrov) a inšpekcií na palube rybárskych plavidiel. Tieto informácie sa používajú na overenie informácií zaznamenaných v denníkoch, záznamoch o predaji a vyhláseniach o vylodení. Mnohé členské štáty uvádzajú, že na vykonanie takýchto krížových kontrol už používajú elektronické metódy.

Rôzne zdroje informácií sú takisto predmetom kontrol kvality pri vstupe, ktorými sa zabezpečuje, aby informácie boli vnútorne konzistentné a aby sa zamedzilo základným chybám vrátane formátovacích chýb a zaznamenávania nesprávnych druhov, oblastí a cien. Ako už bolo spomenuté, rôzne hlavné zdroje údajov sa kontrolujú a navzájom porovnávajú, pokiaľ ide o konzistentnosť, a to často elektronicky. Okrem toho niektoré členské štáty vrátane Spojeného kráľovstva uvádzajú, že majú uzavreté pracovné dohody s inými členskými štátmi, v ktorých sa ich plavidlá vylodujú, na základe ktorých si vymieňajú údaje potrebné na krížové kontroly, a najmä na účely monitorovania kvót.

Pokrytie údajov z rôznych zdrojov je ucelené a väčšina členských štátov uvádza, že je úplné. V prípade, že sa administratívne zdroje údajov (lodné denníky, vyhlásenia o vylodení a záznamy o predaji) využívajú ako zdroje údajov, ide väčšinou o úplné sčítanie a neuplatňuje sa v ňom výber vzoriek. Vo Švédsku sa lodné denníky vopred prideliujú plavidlám, čím sa údajne zabezpečuje vysoký stupeň návratnosti. Akékoľvek medzery v pokrytí údajov sa dopĺňajú štatistickými zisťovaniami, ktoré môžu pokrývať všetky rybolovné činnosti alebo ich časť.

Na termíny predkladania záznamov o predaji, lodných denníkov a vyhlásení o vylodení sa uplatňujú prísne pravidlá, ktoré sa vo väčšine prípadov dodržiavajú, keď sa vylodenie vykoná na území príslušného členského štátu. V niektorých prípadoch, napríklad v prípade uplatňovania elektronického poskytovania údajov, sa údaje denne aktualizujú. Členské štáty často uvádzajú problémy týkajúce sa oneskoreného príchodu záznamov o predaji od plavidiel, ktoré vykonali vylodenie v inom členskom štáte alebo v tretích krajinách. Takéto oneskorenie môže predstavovať až niekoľko mesiacov. Zatiaľ čo uvedené oneskorenie nemá priamy vplyv na správy v zmysle nariadenia (ES) č. 1921/2006, ktoré sa vzťahuje na vylodovania na vlastnom území členských štátov, má vplyv na kvalitu príslušných správ o úlovku predkladaných podľa zákona, a to najmä z krátkodobejšieho hľadiska, keď sa menej presné informácie z lodného denníka poskytujú dovtedy, kým nie sú k dispozícii záznamy o predaji. Oneskorenia pri predkladaní údajov môžu viesť k rozporom medzi informáciami, ktoré sa pokladajú za identické a ktoré sa zasielajú Eurostatu a iným útvarom Komisie (GR MARE) na účely monitorovania kvót. Zatiaľ čo sa členské štáty usilujú o skompletizovanie záznamov v najkratšom možnom termíne na konci rybárskeho roka, nechávajú svoje databázy otvorené, aby sa v nich mohli vykonávať opravy, hoci vo všeobecnosti sa šesť mesiacov po skončení referenčného roka vykonáva málo dôležitých aktualizácií.

Holandsko uviedlo konkrétny problém s informáciami v prípade, že sa ryby pripravujú a zmrazujú na palube a v prípade, že prvý predaj sa zaznamenáva pri odchode z krajiny ako

vývoz. V tomto prípade sa poskytujú informácie o priemerných cenách až kým nie sú k dispozícii reálne údaje. V praxi sa to uplatňuje na väčšinu holandských úlovkov na základe ich objemu a týka sa to najmä pelagických druhov (makrela, sled' a treska belasá atď.). Ostatné členské štáty uvádzajú podobné problémy v prípade, keď sa ryby nepredávajú bezprostredne a keď sa poskytujú odhady na základe predaja tých istých alebo podobných druhov.

Členské štáty takisto uvádzajú problémy s odlišnými prepočítavacími koeficientami na prepočet vylodenej hmotnosti na živú hmotnosť v jednotlivých členských štátoch. Ani tento problém nemá priamy dosah na správy podávané v zmysle nariadenia (ES) č. 1921/2006, v ktorom sa namiesto živej hmotnosti vyžaduje hmotnosť produktu. Ide však o otázku, ktorá má pre členské štáty osobitný význam, pokiaľ ide o monitorovanie kvót a iné spravodajské účely. Touto otázkou sa bude vo veľkej miere zaoberať nariadenie Komisie (ES) č. 409/2009⁸, ktorým sa stanovujú spoločné prepočítavacie koeficienty na prepočet vylodenej hmotnosti na živú hmotnosť pre mnohé druhy a produkty.

Spozoroval sa osobitný problém s identifikáciou druhov. Na zlepšenie situácie sa prijali rôzne iniciatívy vrátane identifikačných tabuliek, ktoré sa poskytujú rybárom. Väčšinou ide o druhy, na ktoré sa nevzťahujú kvóty a ktorých vylodenia sa vykonávajú v malej miere alebo nepravidelne. Druhy sa do tabuľky môžu zaradiť podľa generického kódu aj v prípade, že sa identifikuje druh, ktorého presný kód sa ešte nenachádza v systéme. Členské štáty môžu tieto údaje prehodnotiť a opraviť v prípade, že nájdu problémy, a aj tak robia. Dánsko uviedlo príležitostné kampane, ktoré sa majú zamerať na konkrétne problémy rybárov pri podávaní správ.

3. POUŽÍVANIE ÚDAJOV (ZVEREJŇOVANIE ÚDAJOV)

Eurostat bezplatne sprístupňuje správy členských štátov prostredníctvom svojej verejnej databázy pre všetkých používateľov, ktorí majú prístup k internetu. Hlavní používatelia týchto štatistík sú GR MARE na účely spoločnej rybárskej politiky a takisto Medzinárodná rada pre výskum mora (Council for the Exploration of the Sea, ICES), ktorá údaje Eurostatu používa na vypracúvanie odporúčaní pre GR MARE s ohľadom na rybné hospodárstvo v severovýchodnom Atlantiku.

4. HLAVNÉ ZISTENIA: ANALÝZA VÝSLEDKOV

Zhrnutie výsledkov možno nájsť v prílohe k tejto správe. Od roku 2007 klesol v členských štátoch celkový počet vylodení približne o 11 % a ich celková hodnota klesla o približne 17 % (pozri tabuľku 1). Najväčší pokles od roku 2007 bol zaznamenaný v Holandsku (308 tisíc ton), v Nemecku (83 tisíc ton) a v Dánsku (79 tisíc ton).

Spomedzi členských štátov zaznamenali najvyššie hodnoty vylodení Španielsko, Taliansko, Spojené kráľovstvo a Francúzsko (pozri grafy 1 a 2 v prílohe). Pokiaľ však ide o objem, najvyššie hodnoty sa zaznamenali v Dánsku. V týchto hodnotách sa zohľadňujú veľké úlovky v rámci dánskeho priemyselného rybolovu s relatívne nízkou hodnotou pelagických rýb.

⁸ Nariadenie Komisie (ES) č. 409/2009 z 18. mája 2009, ktorým sa stanovujú prepočítavacie koeficienty a kódy obchodnej úpravy Spoločenstva používané na prepočet hmotnosti spracovaných rýb na hmotnosť rýb v živom stave a ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie Komisie (EHS) č. 2807/83. Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2009, s. 78.

Nórsko aj Island zaznamenali v porovnaní s ostatnými členskými štátmi vyššie objemy vylodení, ktoré zahŕňajú len dva pelagické druhy (43 % v prípade Nórska a 63 % v prípade Islandu).

V rámci EÚ ako celku dosahovali najvyšší objem úlovky pelagických druhov (sled', šprota, treska belasá a piesočnica atď.) (pozri tabuľku 2 prílohy), pričom jediný druh dnových rýb, ktorý sa svojim objemom radil medzi prvých 10, je treska. Pelagické druhy s vyšším objemom však majú oveľa nižšiu hodnotu ako dnové ryby. Homár je druh, ktorý v roku 2008 dosahoval najvyššiu celkovú hodnotu a všetky ďalšie štyri druhy, ktoré po homárovi dosiahli najvyššiu hodnotu, patria k dnovým rybám.

V prípade niektorých členských štátov bol uvedený významný počet vylodení pod generickým kódom druhu. V prípade Írska, Grécka a Talianska predstavoval viac ako 5 percent ich vylodení. V prípade Španielska boli objemy uvedené pod generickými kódmi veľké, no predstavovali relatívne malú časť (menej ako 2 %) ich zaznamenaných vylodení. Táto skutočnosť s najväčšou pravdepodobnosťou poukazuje na rôznorodý charakter španielskeho rybolovného priemyslu. Používanie generických kódov v Taliansku a Grécku by mohlo byť tak ukazovateľom rozmanitosti vylodení, ako aj výsledkom metód zberu údajov a skutočnosti, že veľká časť ich flotíl má charakter pobrežného drobného rybolovu.

5. ZÁVERY A ODPORÚČANIA

1. Väčšina členských štátov poskytla podrobný opis metodík a opísala svoje zdroje údajov a použité spôsoby kontroly kvality. Prevažná väčšina údajov poskytnutých Eurostatu je zozbieraná pomocou mechanizmov zavedených na účely kontroly a presadzovania právnych predpisov. Pokiaľ ide o zabezpečenie presnosti a kvality údajov, Eurostat sa spolieha v prvom rade na rybárov a na vnútroštátne orgány.
2. Členské štáty neuvádzajú osobitné rozdiely v metodike, pokiaľ ide o informácie poskytované útvarom Komisie (GR MARE a Eurostat). Opätovné použitie údajov na štatistické účely zabezpečuje, že dodatočné finančné zaťaženie odvetvia rybného hospodárstva je len malé. V záujme zníženia zaťaženia členských štátov, ktoré predstavuje podávanie správ Európskej komisii, sa neustále prehľbuje úzka spolupráca medzi GR MARE a GR ESTAT formou spoločného vyvíjania riešení v oblasti informačných technológií pre zber údajov a ich zverejňovanie.
3. Pretrvávajúcim problémom je presná identifikácia druhov, najmä pokiaľ ide o menšinové druhy, ako aj použitie generických kódov pre druhy. Eurostat zavádza nové automatizované systémy overovania údajov, ktoré pomôžu tento problém riešiť. Je zaručené, že sa bude naďalej skúmať nahlasovanie veľkých množstiev rýb členskými štátmi pod generickými kódmi.
4. V záujme konzistentnosti môže prebehnúť vzájomná krížová kontrola rôznych administratívnych zdrojov údajov. Ak sa tieto zdroje údajov používajú integrovaným spôsobom, môžu poskytnúť ucelený a súdržný prehľad rybolovných činností. Väčšiu dôveru v kvalitu údajov poskytujú krížové kontroly v rámci činností dohľadu. Vďaka častejšiemu využívaniu elektronických metód zberu údajov sa údaje predkladajú včasnejšie a sú presnejšie. V mnohých členských štátoch sa pracuje na implementácii systémov v súlade s meniacimi sa európskymi požiadavkami.

5. Znížením frekvencie podávania správ sa znižuje i zaťaženie členských štátov. Údaje sú naďalej hodnotným zdrojom informácií pri vytváraní politiky a riadení trhov v rámci spoločnej politiky rybolovu.

PRÍLOHA

VYLODENIA PRODUKTOV RYBNÉHO HOSPODÁRSTVA V KRAJINÁCH EÚ A EZVO

Tabuľka 1

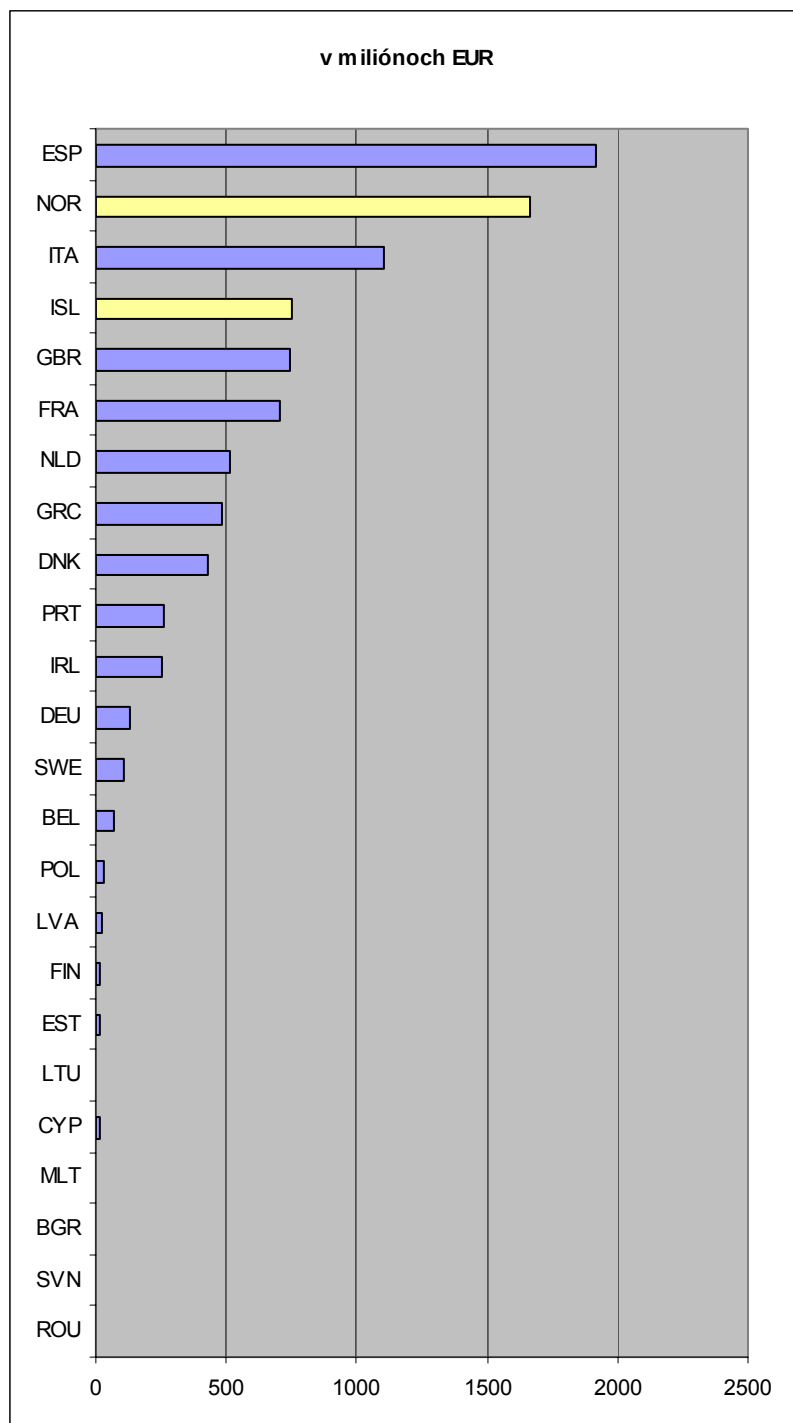
	2005		2006		2007		2008	
	Množstvo (v tonách)*	Hodnota (v miliónoch EUR)	Množstvo (v tonách)*	Hodnota (v miliónoch EUR)	Množstvo (v tonách)*	Hodnota (v miliónoch EUR)	Množstvo (v tonách)*	Hodnota (v miliónoch EUR)
EU-27	:	:	:	:	5297815	7502	4729114	6831
BE	19601	80	18258	83	19120	80	17349	67
BG	3408	2	4388	2	7858	0	7645	3
CZ	-	-	-	-	-	-	-	-
DK	1090673	442	893953	446	1063873	503	984766	433
DE	140420	122	136688	113	308197	119	225246	127
EE	69406	10	70624	12	76726	17	83143	19
IE	:	:	:	:	244296	364	209667	250
EL	89903	308	96015	336	93640	524	87461	487
ES	703249	1513	777543	1680	836771	1672	891284	1916
FR	294990	775	325910	842	310958	790	285861	706
IT	281987	1413	299266	1518	276743	1365	227160	1107
CY	1329	6	1898	5	2019	4	1868	13
LV	90598	16	81003	17	80998	17	85767	20
LT*	6875	5	5229	5	15293	9	12057	8
LU	-	-	-	-	-	-	-	-
HU	-	-	-	-	-	-	-	-
MT	1332	6	1291	6	1252	7	1298	8
NL	621101	310	781361	336	882233	736	574570	511
AT	-	-	-	-	-	-	-	-
PL	81688	32	79912	37	79054	36	65790	34
PT	105910	127	170881	212	181403	241	185209	257
RO	:	:	615	1	518	1	444	1
SI	1011	0,4	931	6	914	2	687	1
SK	-	-	-	-	-	-	-	-
FI	84098	15	91050	18	92793	18	90686	19
SE	268799	106	270169	117	242223	122	226982	105
UK	485889	537	426051	680	480935	874	464174	740
IS	1680246	940	1310877	942	1370013	989	1257896	751
NO	2077930	1607	2037950	1611	2182349	1677	2216894	1663

* Údaje týkajúce sa Litvy z roku 2008 sú predmetom preskúmania.

Množstvo predstavuje hmotnosť.

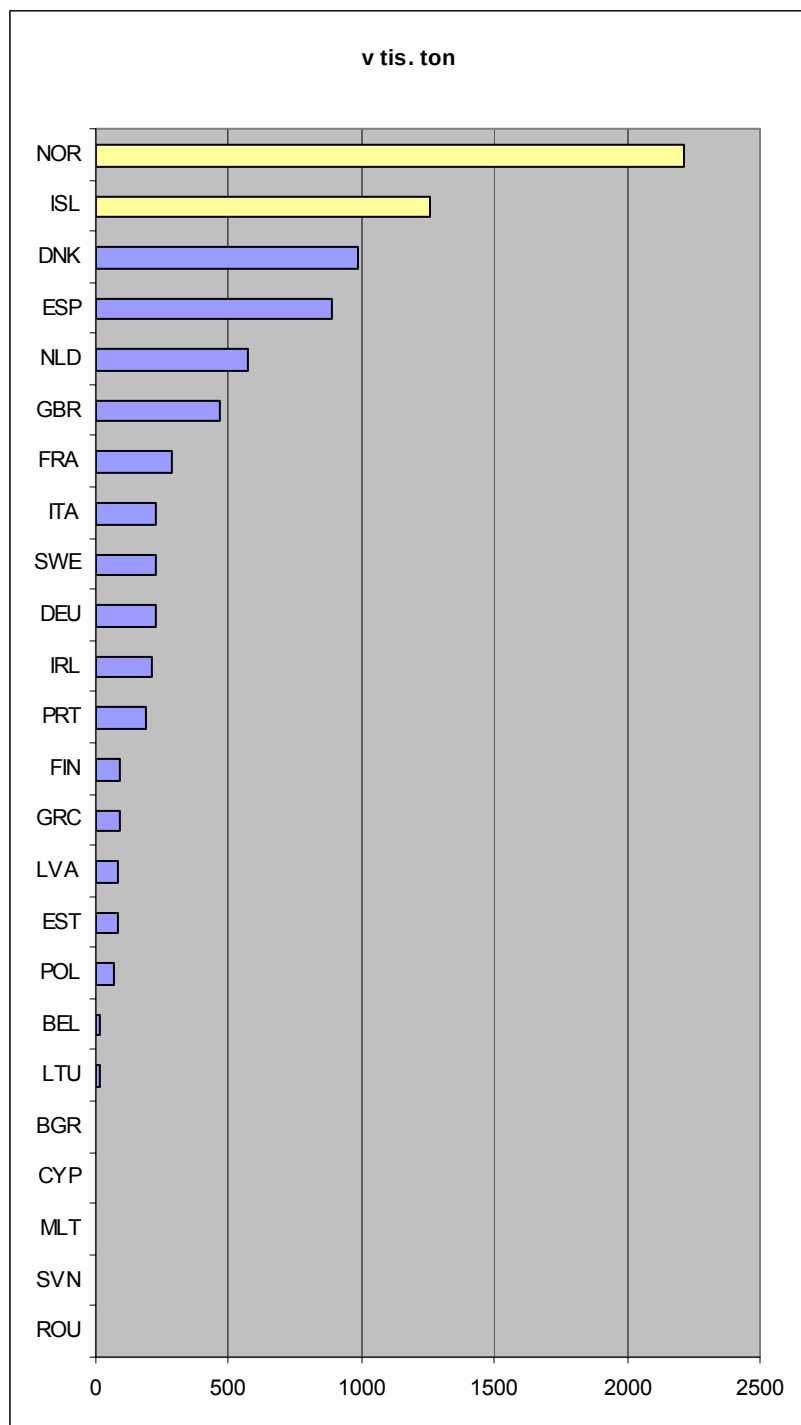
Graf 1

Celková hodnota vylození v roku 2008 – EÚ a EZVO

Graf 2

Celkový objem vylodění v roce 2008 – EÚ a EZVO

Tabuľka 2**10 druhov s najvyšším objemom a hodnotou (EÚ) v roku 2008**

Druhy	Hodnota: (v miliónoch EUR)	Percentuálny podiel
Homár štíhly	375	5
Sleď atlantický	314	5
Merlúza európska	308	5
Solea európska	288	4
Treska škvrnitá	226	3
Tuniak pruhovaný	206	3
Makrela atlantická	181	3
Sardinka európska	163	2
Mečiar veľký	143	2
Tuniak žltoplutvý	143	2
Iné	4484	66
Spolu	6831	

Druhy	Množstvo: (v tis. ton)	Percentuálny podiel
Sleď atlantický	769	16
Šprota severná	536	11
Treska belasá	328	7
Makrela atlantická	295	6
Piesočnice	287	6
Sardinka európska	204	4
Stavridy	203	4
Tuniak pruhovaný	185	4
Treska škvrnitá	92	2
Sardela európska	73	2
Iné	1756	37
Spolu	4729	